

'T IS 'N HELE KLUS

(herziene versie)

Blijspel in drie bedrijven

door

EVELIEN EVERS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **'T IS 'N HELE KLUS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EVELIEN EVERS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2024 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

BILLY VAN KESTEREN - 'n Jonge boer, met het hart op de goede plaats. Houdt van zijn boerderij en zijn dieren. Heeft er veel voor over om de boel draaiende te houden.

PIPPA VAN KESTEREN - Zijn vrouw, komt van huis uit niet van 't platteland. Een vrolijke dame, is heel bewegelijk. Zit altijd vol plannen.

SIMON ELFERINK - De buurman, houdt er een bijzondere levensstijl op na. Leeft heel gemakkelijk. Maakt zich nergens druk om. Als hij krap bij kas zit verkoopt hij een hectare grond.

ELIZA KOOISTRA - De buurvrouw aan de andere kant van de weg. Ze is nogal 'n wulps type en heeft interesse in alles wat man is. Ze probeert al jaren om Simon te versieren. Ze gooit alles in de strijd, maar hij wil maar niet bijten.

GERRITSMA - Hoe hij met de voornaam heet dat weet niemand. Iedereen zegt Gerritsma. Hij is klusjesman. Hij denkt dat hij alles kan, maar in de praktijk valt dat wel tegen. Hij is wat je noemt 'n ruwe bolster. In zijn taal, antwoorden en in zijn werk vind je dat terug.

GERHARD VAN LONDEN - Maatje van Gerritsma, 'n slome duikelaar, erg onzeker in zijn werk. Hij wil het wel goed doen, maar het pakt meestal fout uit. Hij durft alleen geen beslissing te nemen en als hij die neemt is het 'n catastrofe.

ELSKE - Kordate dame, 'n echte wandel fan. Weet wat ze wil en stopt haar mening niet onder stoelen of banken.

NEELTJE: Excentrieke vrouw. Overtuigd veganist. Het dierenwelzijn, gaat bij haar voor alles. Ze is al overstuur als er een vlieg dood geslagen wordt.

(4 mannen en 4 vrouwen. Kunnen ook 3 mannen en 5 vrouwen zijn. Dan wordt Gerhard, Gerda)

DECOR:

't Decor is 'n afdak tegen 'n boerderij. Er staat wat tuinmeubilair. En een koelkastje. Er liggen een paar kranten op tafel. 'n Laptop en 'n paar ringmappen. Een Thermoskan met koffie, suiker en melk en een koekjestrommel. Het eerste bedrijf ziet het er allemaal wat sober uit. Het tweede bedrijf is het wat opgevrolijkt met wat plantenbakken met bloemen en andere prullaria. Met een beetje fantasie is het stuk net als "t Is Bingo op de Camping" ook als openluchtstuk te spelen.

EERSTE BEDRIJF

(Pippa en haar man Billy zitten onder 't afdak achter 't huis, er ligt 'n paar klappers met papieren op tafel en 'n laptop. Ze zitten koffie te drinken. Er staat ook een thermoskan met koffie. 't Is nog niet zo warm. Ze hebben de jas er bij aan)

PIPPA: Dit vind ik de mooiste tijd van 't jaar. De eerste voorjaarszon. Daar kan ik toch zo van genieten.

BILLY: *(kijkt op de laptop en zegt kortaf)* Ja.

PIPPA: Zo heerlijk. Met de jas aan de eerste zonnestrallen opvangen.

BILLY: Ja. *(schuift de laptop aan de kant en kijkt nu in een van de klappers)*

PIPPA: Wil je nog koffie?

BILLY: Ja. *(het klinkt allemaal niet erg enthousiast)*

PIPPA: *(schenkt koffie in)* Foei, wat ben je toch weer gezellig.

BILLY: Ja?Vind jij dat? *(kijkend in de papieren)*

PIPPA: Ja, ontzettend.

BILLY: *(zorgelijk)* Tja meisje, 't ziet er allemaal niet zo rooskleurig uit dit jaar.

PIPPA: Dat zeg je wel vaker. 't Zal allemaal wel meevallen. *(plagend)* Ze zeggen niet voor niks: 'n goede boer moet klagen.

BILLY: Maar deze keer is 't anders. Vorig jaar konden wij nog net quitte spelen, maar het ziet er naar uit dat er dit jaar geld bij moet.

PIPPA: Wat kun jij toch lekker somber doen. Buurman Simon zou zeggen: "Achteruit boeren is ook boeren."

BILLY: Dat heeft hij wel bewezen. Het land wat hij in het bezit heeft is al flink gekrompen.

PIPPA: Dat is zijn manier van leven.

BILLY: Hij denkt er nogal makkelijk over. Hij verkoopt weer 'n hectare en dan kan hij weer even.

PIPPA: *(luchtig)* Wat maakt het uit, als je maar gelukkig bent.

BILLY: Jij praat lekker. Het is maar goed dat zijn ouders dit niet meemaken. Alhoewel, ze zijn er zelf schuld aan. Ze waren al op leeftijd toen ze hem kregen. Als enig kind is hij enorm verwend. Ik heb horen vertellen dat zijn moeder hem als 16 jarige de veters nog strikte. Het mocht toch niet gebeuren dat die arme jongen er over zou vallen. Ze deed hem de muts op en de das om, zelfs als het een graad of 20 was. Het arme kind zou maar eens kou vatten.

PIPPA: Dat is toch zielig, je zult maar zo'n moeder hebben. Daar is hij vast ongelofelijk veel mee gepest. Ik heb wel eens horen zeggen dat je daar je hele leven last van hebt.

BILLY: (*grinnikend*) Volgens mij heeft hij daar niet veel last van gehad. Hij liet het gebeuren en als hij aan het einde van de oprit was, deed hij de boel in zijn fietstas. Hij had toen al de instelling van: Als je met de stroom mee zwemt word je niet zo moe. Niet tegen verzetten en dan het toch voor jezelf zo goed mogelijk doen.

PIPPA: Op zich is dat best slim. Dan heb je er zelf het minste last van. En verder leeft hij niet van de gemeenschap. Dat moet je hem nageven.

BILLY: Daar moet ik jou gelijk in geven.

PIPPA: (*peinzend*) Jij zou een beetje van de buurman mee moeten hebben en wat luchtiger door het leven huppelen. Je bent zo somber de laatste tijd.

BILLY: Je bent 'n lieve vrouw, maar ik ben bang dat jij de situatie flink onderschat.

PIPPA: En jij bent een zwartkijker. Zoveel hebben wij niet nodig. Wij redden ons toch.

BILLY: Maar de vraag is: hoe lang nog? Er zal wel het een en ander moeten gebeuren. Dat hele stikstof gedoe heeft de boeren ook niet bepaald geholpen. Dit gaat niet goed zo. Daar kun je gif op innemen.

PIPPA: (*gekscherend*) Daar zou ik toch nog even mee wachten als ik jou was. Gif innemen is meteen zo desastreus.

BILLY: Lach jij maar. (*kijkt heel bedenkelijk*) Wij moeten wat anders bedenken. Nevenactiviteiten, maar wat?

PIPPA: Het zat dit jaar ook allemaal tegen, een slechte oogst door de weersomstandigheden. De ziekte onder 't vee en dan kwam

ik ook nog op de keien door reorganisatie en automatisering. Ik ben al druk bezig met me te oriënteren voor omscholing. Ik weet alleen nog niet wat?

BILLY: In 't onderwijs is werk zat.

PIPPA: Dat weet ik, maar als ik eerlijk moet zijn heb ik daar geen zin in. Niet dat ik een hekel aan kinderen heb hoor, dat weet je best. Maar al die kritiek van die ouders, daar zit ik niet op te wachten. Je kunt 't nooit goed doen. Als ze geen goeie cijfers hebben dan heeft de onderwijzer 't gevreten. Het komt niet bij ze op dat 't ook wel eens aan de capaciteiten van hun lievelingetje kan liggen. Als ze het goed doen op school ligt 't aan 't kind. Gaat het minder goed dan ligt het aan het onderwijs. Daar pas ik voor.

BILLY: Als je er zo over denkt moet je er niet aan beginnen. Met jouw temperament wordt dat matten op 't schoolplein, vrees ik.

PIPPA: (*lachend*) Ik zie 't al voor me, eerst een scheldpartij. Dan grijp ik er een bij de kladden en timmer er op los. Rollebollen over de grond. De haren vliegen in het rond.

BILLY: Dan haal jij op zijn minst de plaatselijke krant. Wat zeg ik.... 't NPO. Voordat je het weet staat het op sociale media. Dat gaat heel snel tegenwoordig. Je kunt nog geen scheet laten of iedereen wil weten waar de wind vandaan komt.

PIPPA: Zo is het. Ik zie het allemaal al zo voor me. (*lachend*) De politie komt met loeiende sirene, ze slaan me in de boeien en ik word afgevoerd.

BILLY: (*plagerig*) Scheelt hier wel weer in de onkosten. Vrij kost en inwoning.

PIPPA: Ja ja, dat zal. Dat maak ik dan weer ruim op aan een advocaat. Die hebben een ding op school goed geleerd. Rekenen!!

BILLY: En een zo lang mogelijk verhaal schrijven. Niet te geloven hoe die 'n op het oog simpel geval zo complex mogelijk op papier kunt toveren.... Is de zorg niks voor jou? Daar staan ze te springen om mensen. Bij de Buurtzorg kun je zo beginnen, heb ik vorige week nog in de krant gelezen.

PIPPA: Ik in de zorg?

BILLY: Ja, ik denk dat jij daar geknipt voor bent. 'n Beetje met de auto rondtoeren van patiënt naar patiënt.

PIPPA: Daar komt wel meer bij kijken dan een beetje rondrijden.
(*peinzend*) Daar heb ik ook helemaal geen opleiding voor.

BILLY: Maar dat is toch te leren.

PIPPA: De zorg, dat is nog nooit bij me opgekomen. Jeetje wat moet ik me daar bij voorstellen?

BILLY: (*plagend*) Steunkousen aantrekken, etterende zweren wonden verzorgen, oude mannekes de kont wassen. Dan zie je nog eens wat.

PIPPA: (*ze griezelt ervan*) Ik moet er niet aan denken. Ik dacht dat jij me beter kende. Niets voor mij.

BILLY: Tja, je zegt al eens wat.

PIPPA: Dat hoor ik.

BILLY: Of je kunt voor jezelf beginnen? Je zegt al jaren dat je er moeite mee hebt om voor een baas te werken.

PIPPA: Ja, dat is zo.

BILLY: 't Was ook niks voor mij. Nog liever weinig verdienen dan je recht laten zetten door een baas of nog erger, een of andere oetlul van 'n manager. Zo een die het alleen uit de boekjes heeft geleerd en zich niet in kan denken hoe 't in werkelijkheid gaat. Daar ben je mooi klaar mee als je voor zo'n Hansworst moet werken. Als ik er aan denk gaan mijn nekharen al recht overeind staan.

PIPPA: Ik moet me er eerst nog in verdiepen. Voor jezelf werken heeft natuurlijk voor- en nadelen. Je hebt wel de vrijheid, maar je bent ook eindverantwoordelijke voor alles. En dan die papieren rompslomp. Daar word je ook niet blij van. Dat zie ik wel bij jou. Niet te geloven hoeveel tijd dat in beslag neemt.

BILLY: Johan Cruijff zou gezegd hebben: Elk nadeel heb z'n voordeel.

SIMON: (*komt op. Omdat je niks met deuren te maken hebt kan dat van elke kant zijn, wel altijd van dezelfde kant*) Kijk eens aan, ik kom net op tijd. De wind staat precies onze kant op. Ik meende al dat ik koffie rook. (*Billy wil opstaan*) Wacht maar, blijf maar zitten, ik zal zelf wel 'n kopje pakken. (*loopt naar binnen*)

BILLY: (*lachend*) Als kind aan huis, noemen ze dat.

PIPPA: Aan dit soort dingen moest ik eerst heel erg wennen toen ik bij jou op het platteland kwam wonen. (*denkt even na*) Het zou

in de stad als heel ... (*wacht even*) raar worden beschouwd als je zo maar achterom komt en voor jezelf koffie inschenkt.

BILLY: (*plagerig*) Ja, zeg het maar. Ik zie je wel denken. Boers en onfatsoenlijk wou je zeggen of niet?

PIPPA: Ik ben er nu aan gewend hoor.

SIMON: (*komt op met een kopje*) Zo meiske, schenk er maar wat in en niet zo krenterig. Ik ben niet hebberig hoor, als je er maar voor zorgt dat de bovenkant goed vol zit.

PIPPA: (*lachend*) Als je weet waar de kopjes staan, kun je de thermosfles ook wel vinden.

SIMON: (*schenkt zich koffie in*) Vrouwen, als je ze een vinger geeft, nemen ze de hele hand. Wat? De hele arm. Ik beklaag jou Billy. Stadse meid met stadse fratsen. (*tegen Pippa*) Hoe bevalt het nu je hele dagen thuis bent?

PIPPA: Eerst had ik het gevoel dat ik een lange vakantie had, maar nu na een week of zes begint het wel te kriebelen om weer te beginnen.

SIMON: Dat snap ik niet. Ik krijg de kriebels van een boel werk. Als ik het woord hoor word ik al weeïg in de buik. (*heel teatraal*) Ik heb er niks mee. (*gaat zitten*) Ik kan er wel op gaan zitten. Degene die het werken uitgevonden heeft, mogen ze van mij nu nog voor het vuurpeloton zetten.

BILLY: Ik snap niet dat je hele dagen kunt lummelen. Ik zou er doodmoe van worden.

SIMON: Kijk..... dat heb ik nu van werken.

PIPPA: Duren de dagen niet erg lang?

SIMON: (*lachend*) Gewoon 24 uur. Niks langer als die van jou.

BILLY: Wat doe je zoal de hele dag?

SIMON: (*rekt zich eens goed uit*) 's Morgens slaap ik me eerst lekker uit. Zet ik de deur open om de hond uit te laten. Dan maak ik me op mijn elf en dertigste een heel uitgebreid ontbijt. Lees op de laptop de krant en dan heb ik al 'n mooi gat in de dag. Dan doe ik een paar boodschappen. Ik ga dagelijks sowieso even naar de supermarkt. Daar tref ik meestal wel wat bekenden, maak een praatje en dan heb ik de morgen al om. Dan kook ik me 'n potje. Ik ben heel ontzettend gek op lekker eten en heb geen hekel aan koken.

PIPPA: Wat kook je zoal?

SIMON: Ik zoek vaak recepten op internet. (*plagend*) Dat had je niet gedacht van zo'n boer? Of niet dan? Als ik dat achter de kiezen heb, ga ik eerst even liggen. Dat doet een leeuw ook als hij zijn buik vol heeft en die zijn niet gek. Dan bekijk ik 't weer, als het half gaat, dan loop ik een best stuk met mijn hond. Daarna even naar 't buurthuis, sjoelen, biljarten of kaarten. Dan ga ik naar huis en smeer 'n paar boterhammen en daarna lekker op de bank met 'n boek of televisie kijken.

PIPPA: Heb je nu nooit dat het begint te kriebelen en dat je eens flink aan het werk wil?

SIMON: 'n Enkele keer overkomt me dat. Als ik aandrang in die richting krijg, blijf ik net zo lang zitten tot het over is.

BILLY: Ik zou het niet kunnen. Ik zit me af te vragen, hoe je het aanpakt als je alle grond verkocht hebt? Volgens mij krijg je er al aardig "krimp" aan.

SIMON: (*heel teatraal*) Als alles op is ga ik zuinig leven.

BILLY: Tja, dat zul je dan ook wel moeten.

SIMON: Maak je maar geen zorgen om mij, ik red me wel. Ik kan altijd het huis nog aan de bank verkopen. Dat doen er wel meer. Dan kun je blijven wonen totdat je het huis helemaal op hebt en dan zie ik wel verder. Ze laten hier in Nederland niemand dood gaan van de honger.

BILLY: Dat meen je toch niet. Ik begin me serieus zorgen om jou te maken.

SIMON: Ik maak me veel meer zorgen om jou. En maar ploeteren van 's morgens tot 's avonds en nog kun je de kop amper boven water houden. Weg ermee, kappen met die handel.

BILLY: Ook nog nooit niet. Mijn motto is: Van hard werken ga je niet dood.

SIMON: En mijn motto is: Als ik er niet meer ben, is er nog steeds werk genoeg.

PIPPA: (*lachend*) Zo kun je het ook bekijken. Wat zou jij doen als jij Billy was?

SIMON: Nou gewoon. Om te beginnen verkoop 'n paar hectare grond en de rest laat je inzaaien met bijvoorbeeld maïs. Dat verkoop je zo van 't land. Dat moet je natuurlijk doen als 't er net

opstaat. Dan is de risico van 'n misoogst niet voor jou. Je hebt er een mooie cent bij, zonder dat jij je teveel inspant. (*'n beetje misprijzend*) Als je het helemaal niet laten kunt, kun je altijd voor de hobby nog gaan werken. Dat zou voor Pippa ook wel fijn zijn als je haar niet de hele dag voor de voeten loopt.

BILLY: (*beslist*) Nee Simon, dat gaat het niet worden. Zolang ik de ogen open heb, verkoop ik de grond niet. Nu niet, dan niet, nooit niet.

SIMON: (*met grote gebaren*) Wil je het later als je gaat hemelen allemaal meenemen dan? Waar maak jij je toch druk om kerel? Wat moet je toch met al die grond? Als je dood gaat heb je aan een paar vierkante meter genoeg. Die kun je nu al vast reserveren en betalen. Dan is dat geregeld.

BILLY: Als je zo denkt blijft de economie op 'n laag pitje en blijven we hangen in het oude. Wij moeten vooruit denken. Met z'n allen de schouders er onder zetten en er voor zorgen dat ons land niet afzakt maar toonaangevend blijft op gebied van landbouw en veeteelt op de wereldranglijst.

SIMON: (*lekker onderuit gezakt*) Zo en daar wil Billy van Kesteren uit 't Hengelose Broek (*pas deze plaats aan naar jullie omgeving*) met zijn 31 hectare grond voor zorgen. Nou, mijn jongen, ik wens je veel succes.

(*Eliza, je ziet haar aankomen, mag ook vanuit de zaal als dat mogelijk is*)

SIMON: (*ziet Eliza als eerste*) Och nee hè, nu zijn we uitgepraat. Daar komt wulpse Eliza aan. Ik kan hier nog geen tien minuten zijn of ze komt al op een holletje hier naartoe. Volgens mij staat ze hele dagen met de verrekijker de boel in de gaten te houden.

BILLY: Ze ziet jou wel, hoe moet ik dat zeggen, "wel zitten".

SIMON: Maar ik haar niet.

BILLY: (*gniffelend*) Trouwens ik vind het wel knap van jou, dat je al die smachtende blikken kunt weerstaan.

SIMON: Hou op zeg, 't kwijl loopt zowat uit haar mond. Ze zit te wippen op de stoel.

PIPPA: (*vermanend*) Buurman toch, dat kan ook wel een beetje minder.

SIMON: Dat ben ik met je eens Pippa. Met een beetje minder zou ik al heel blij zijn.

ELIZA: Goedemiddag allemaal. *(ze heeft een mok bij zich. Voor haar leeftijd te jong gekleed. Ze doet net of ze verbaasd is om Simon te zien, heel klef)* Zie eens aan, Simon, jij ook hier?

SIMON: *(grijpt de krant en verschuilt zich er achter en zegt kortaf)* Nee, dat heb jij je verbeeld. Ik ben er niet.

ELIZA: *(lachend)* Dat vind ik zo leuk aan jou, dat je zulke droge humor hebt.

SIMON: Ikke humor, mens ik meen 't.

ELIZA: *(giechelend komt ze steeds dichterbij Simon staan)* Ooh, wat ben jij toch 'n heerlijke man.

SIMON: Wat sta je nu dom te lachen. Wat moet je met die mok?

ELIZA: *(schaapachtig)* Ik wilde een pannenkoek bakken maar kwam 'n beetje meel tekort. Ik dacht, Pippa heeft nog wel wat in huis.

PIPPA: Dat heb ik zeker wel. Geef die mok maar hier.

SIMON: Kun je haar ook niet effe mee naar binnen nemen?

PIPPA: *(die het wel leuk vindt om Simon op de kast te jagen)* Welnee Eliza, jij hoeft niet per se mee naar binnen hoor! Ga er maar lekker even zitten Buuf. Daar dicht naast Simon is nog 'n fijn plaatsje vrij. Ik schenk je eerst koffie in. Ik pak even een kopje voor je. *(staat op om naar binnen te gaan)*

SIMON: Mooi is dat. Ik moet altijd zelf een kopje pakken.

PIPPA: Tja verschil moet er zijn. *(af)*

ELIZA: *(gaat naast Simon zitten)* Pippa is 'n leuke meid, daar heeft Billy 't mooi mee getroffen, vind jij ook niet Simon?

SIMON: *(kijkt weer in de krant en doet net of hij niks hoort)*

BILLY: Jij hebt gelijk Eliza. Ik heb mooi geluk. Nu jij nog. Vertel hoe staat 't met de liefde?

ELIZA: Dat wil nog niet zo lukken buurman.

BILLY: *(zit de boel 'n beetje op te naaien)* Dat gaat niet vanzelf Eliza. Je moet er zelf wel wat aan doen. Je kunt niet verwachten dat er binnenkort iemand bij jou op de stoep staat en aan belt en dan zegt: Daar ben ik dan Eliza. Ik kom jou het grote geluk brengen. Dus ik zou zeggen "grijp je kans". *(knikt naar Simon, die stug in de krant blijft kijken)*

ELIZA: Nee, dat klopt Billy. Ze komen hoogstens aan de deur voor geld, ook wel eens om mij 'n abonnement van 't een of ander

aan te smeren of ze willen mij bekeren. (*schuift heel iets op naar Simon en kijkt hoopvol*)

BILLY: (*zit een beetje met Simon te klieren, stoot hem onder de krant. Simon houdt de krant stevig vast*)

SIMON: (*gromt*) Laat dat. Waarom laat je mij niet effe rustig zitten.

BILLY: (*stoot hem iets harder onder de krant*)

SIMON: Kijk uit! Dadelijk is de hele krant gescheurd.

BILLY: Och ik heb 'm toch al uit. Dus het maakt mij niks uit.

SIMON: Maar mij wel.

ELIZA: Dan kun je mijn krant wel krijgen Simon. Ik lees 'm toch niet.

SIMON: Misschien zou je daar eens mee moeten beginnen. Dan heb je wat te doen en hoef je mij niet de hele tijd in de gaten te houden.

ELIZA: (*zegt verontwaardigd*) Dat doe ik helemaal niet.

BILLY: Nou nou, Simon, dat is ook niet aardig van jou.

ELIZA: (*'n beetje onzeker*) Dat maakt me helemaal niks uit. Simon meent er niks van. Dat doet hij om mij op de kast te jagen. Ik doe net of ik 't niet hoor, dan heeft hij er ook geen aardigheid aan.

PIPPA: (*komt op*) Kijk eens Eliza, het kopje heb ik al, nu de koffie nog. (*schenkt haar een kopje koffie in*) Suiker en melk staat op tafel. Simon ook nog een kopje?

SIMON: Nee "ik heb al gegeten en gedronken" en daar komt nog bij dat ik snel naar huis moet. De hond moet nog even naar buiten. (*staat op en wil naar huis gaan*)

ELIZA: Maar ik heb je drie kwartier geleden ook al met de hond zien lopen.

SIMON: 't Is 'n oude hond en hij heeft blaasproblemen.

ELIZA: Die hond is pas 'n jaar of vier.

SIMON: (*wacht even*) Als je dat niet gelooft, vertel ik wel wat anders. (*gaat naar huis*)

BILLY: En ik ga even naar Bertha 12 kijken, die moet bijna kalveren. (*gaat naar binnen en neemt zijn klappers mee. Zijn laptop laat hij staan*)

ELIZA: Zo, daar zitten we dan met z'n beiden. Ik had gehoopt dat ik nog effe met Simon kon praten, maar nee, dat zit er vandaag niet in. Hij is wel erg kort van stof.

PIPPA: Och ja, mannen! Ze zijn niet altijd te doorgronden. Ze hebben zo maar zonder aanwijsbare reden de bokkenpruik op.

ELIZA: Hoe is 't dan met jou? Heb je al ander werk op 't oog?

PIPPA: Nee, ik weet nog niet welke richting ik op moet.

ELIZA: Waarom begin je hier geen Theetuin?

PIPPA: (*peinzend*) 'n Theetuin.

ELIZA: Ja, er loopt hier 'n fiets knooppuntenroute langs en op 150 meter 'n wandelroute. Daar kun je dan 'n bordje neer zetten met 'n pijl naar hier.

PIPPA: Dat is nog helemaal niet zo'n gek idee.

ELIZA: 't Afdak heb je al. Dan verkoop je in het seizoen appels en peren, groenten en aardappels zo uit je eigen groentetuin en zelf gemaakte jam. Je kunt het net zo uitgebreid maken als je wilt en het brengt altijd wat op

PIPPA: Eliza, ik vind 't geniaal. Dat ik daar zelf niet aan gedacht heb. Dat kan ik dan doen in combinatie met thuiswerk. Dat is wel te vinden.

ELIZA: 't Grote voordeel is dat je niet ik weet niet hoe lang in je auto moet zitten.

PIPPA: Het is ook nog goed voor het milieu. Helemaal super.

ELIZA: Als het nodig is wil ik je zo nu en dan wel helpen. (*overenthousiast*) Je weet maar nooit wat voor leuke mannen er allemaal aansteken. 'n Beetje reuring kan de buurt wel gebruiken. (*staat op en begint 'n beetje met 't meubilair te schuiven*) Kijk als je dat hier neerzet, dan heb je daar meer ruimte.

PIPPA: Ho ho, rustig aan, ik zal het er eerst met Billy over moeten hebben. Misschien vindt hij het helemaal niks al die mensen op het erf.

ELIZA: Natuurlijk wel, ik weet wel zeker dat hij jou graag meer thuis wil hebben.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto